

מ"ת 10247/10/13 - מדינת ישראל נגד אלירן אזולאי (אחר/נוסף)

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

13 פברואר 2014

מ"ת 10247-10-13 מדינת ישראל נ' אזולאי(אחר/נוסף)

בפני מבקשים נגד משיבים
כב' השופט יוסף ריבלין, סגן נשיא
מדינת ישראל
אלירן אזולאי (אחר/נוסף)

החלטה

1. בפני בקשה לעיון חוזר במעצר הבית החלקי שהוטל על המבקש עד תום הליכים ביום 10.11.13.
2. המבקש נפסל עד לתום ההליכים ונעצר במעצר בית מלא ביום 31.10.13 בגין עבירות לכאורה המיוחסות לו של נהיגה בפזיזות, הכשלת שוטר, מהירות בלתי סבירה, ביטוח, גרימת נזק כשכל עבירות אלו בוצעו לכאורה בהיותו נהג חדש. לאחר שהתקבל תסקיר שירות המבחן ניתנה החלטה ביום 10.11.13 המורה כי מעצר הבית יהיה חלקי באופן שיוכל המבקש לצאת מדי יום ולשוב לצבא.
3. משתם הקורס הצבאי בא המבקש ומבקש לבטל את מעצר הבית (וככל הנראה גם את הפסילה עד לתום ההליכים) כדי שיוכל המבקש להתגייס לצבא ולהיות משובץ כנהג, תפקיד אליו יועד.
4. המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי לא חלף די זמן לעיון מחדש וכי נסיבות המקרה חמורות ומצדיקות המשך מעצר הבית.

5. עיון

סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996, קובע התנאים לעיון חוזר בעניין מעצר עד תום הליכים בשלושה תנאים חלופיים: נתגלו עובדות חדשות, נשתנו הנסיבות או עבר זמן ניכר מההחלטה הקודמת.

אציין כי החלטה בעיון חוזר בשאלת מעצר עד תום הליכים אינה נסובה על נכונות ההחלטה לעצור בשעתו אלא

עמוד 1

בשינויים שאירעו מהדיון הקודם בשאלת המעצר, כהלכת בית המשפט העליון בבש"פ 2/06 זילברפרב נ' **מדינת ישראל**, לא פורסם, (מיום 7.2.06):

"כלל הוא כי במסגרת בקשה לעיון חוזר, לא נפתח דיון מחודש בסוגיית עצם ההצדקה למעצר, או לחלופת מעצר והתנאים שנקבעו במסגרתה. עיקרו של הליך העיון החוזר הוא בבחינה ובדיקה האם מאז ההחלטה המקורית שניתנה ארעו עובדות או נסיבות חדשות או מעבר זמן רב שיש בהם כדי לשנות את נקודת האיזון הראויה בין עניינו של הנאשם בהגשמת חירותו האישית כפרט לבין האינטרס הציבורי בהגנה על בטחון הציבור והבטחת תקינות ההליך השיפוטי".

אמנם קביעת התיק להקראה לחודש מרץ מעכבת ההליכים. עם זאת

אין המדובר במשך זמן שיש בו לשנות מהחלטת בית המשפט להותירו במעצר בית עד לתום ההליכים.

אציין כי בין השיטין עולה בקשה לא לבטל רק מעצר הבית, שכן ממילא יצא ושב עד עתה המבקש לשירות הצבאי אלא למעשה להשיב לו רשיון הנהיגה כדי שיוכל לשוב ולנהוג גם בצבא.

בנסיבות אלו אני סבור שנקודת האיזון בין טובת הציבור וההגנה עליו מפני מי שבצע העבירות החמורות המיוחסות למבקש ולסכנו לכאורה, לבין המבקש, לא השתנתה ועדיין האינטרס הציבורי גובר בכל הקשור למניעת המשיב מלנהוג. שכן מעצר הבית נועד למניעת הפרת הפסילה עד לתום ההליכים. שיבוצו של המשיב כנהג צבאי תוביל לכך שינהג, ואין המדובר בנהיגת כלי רכב בשטחים צבאיים סגורים ברכבים כבדים [כדוגמת ב"ש (י-ם) 4731/08 **ביטון נ' מדינת ישראל**, לא פורסם (מיום 26.6.08)], אלא בנהיגה מחוץ לתחומי הבסיס. ולכך טרם בשלה השעה.

אין שינוי בנסיבות התיק או נסיבות חיצוניות המצדיק עיון מחדש בהחלטה או שינוי בנקודת האיזון. יצוין כי היות הפסילה עד לתום ההליכים חלה ממילא לחצי שנה, ואני סבור כי בתום החצי שנה אם ימשכו ההליכים, יש מקום לבחון זאת מחדש ככל שהמבקש ימשיך לעמוד בתנאים. בשים לב כי אם תהיה הבקשה מלוות ללא בקשה לבטל את הפסילה עד לתום ההליכים - דהיינו אם ישונה השיבוץ בצבא ולו לזמן הקרוב באופן שתפקידו לא יצריך רשיון נהיגה, בית המשפט ישקול בקשה זו מחדש.

משכך אני דוחה הבקשה ומותיר המבקש במעצר הבית ובפסילה עד לתום ההליכים בתנאים שנקבעו בהחלטתי האחרונה מיום 10.11.13.

מזכירות נא להודיע לצדדים.

ניתנה היום, י"ג אדר תשע"ד, 13 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.